

עמ"י 21350/10/17 - מדינת ישראל נגד שלומי שמעון דרעי (עציר) - בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
עמ"י 21350-10-17 מדינת ישראל נ' דרעי(עציר)
16 אוקטובר 2017

לפני כבוד השופט אלון אינפלד
העוררת
מדינת ישראל
ע"י ב"כ פקד לב זמיר ורס"מ ג'ברין אבו כף
נגד
המשיב
שלומי שמעון דרעי (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עוה"ד איל הדר ושלוש פיניאה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אין צורך בתשובה.

לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט צ' פורר) מיום 15.10.17, בה דחה בעיקרה את בקשת המדינה להורות על הארכת מעצר עקב הצהרת תובע, לפי סעיף 17(ד) לחסד"פ וקיבל חלופת מעצר שהוצעה שעיקרה מעצר בית מלא בפיקוח.

המשיב חשוד בביצוע עבירות אלימות שעיקרן תקיפת מאבטחים ייתכן שגם תוך כדי החזקת סכין, וזאת במסגרת של הפגנה נגד סגירת מפעל.

כבר בשלבים קודמים נקבע כי יש יסוד סביר לחשד ולאחר הצהרת תובע הרי שגם התביעה מעריכה שיוגש כתב אישום.

בשלבים הקודמים, המעצר הוארך בעיקר משום פעולות חקירה שצריך היה לבצע, או כך לפחות הוצהר, וכן נקלח בחשבון שיקול המסוכנות.

לעניין המסוכנות, בית המשפט היה מודע לכך שמדובר במי שהורשע לאחרונה בעבירת אלימות ואף ממתין במסגרת השלבים לגזירת העונש. יחד עם זאת יש לציין כי עברו הפלילי חוץ מזה אינו מאוד מכביד ואינו קרוב.

בית המשפט החליט כי במקרה זה בעת הערכת המסוכנות, יש לקחת בחשבון את נסיבות ביצוע העבירה, היינו את סערת הרגשות המתלווה לסגירת מפעל. מכאן מצא בית המשפט שאין להעריך את מסוכנותו ככזו אשר אינה מאפשרת

עמוד 1

חלופת מעצר.

על מנת להתמודד עם עילת המסוכנות, החליט בית המשפט שניתן להסתפק בחלופת מעצר הבאה לידי ביטוי במעצר בית מלא בפיקוח.

המדינה טוענת כי טעה בית המשפט בהערכה של רמת הסיכון. לשיטת המדינה יש משמעות רבה מאוד לכך שהוא הורשע לאחרונה בעבירה ועמד בפני בית המשפט ובכל זאת ביצע עבירת אלימות נוספת. המדינה מדגישה כי מדובר בעבירה שיש עימה תעוזה של תקיפת מאבטחים, אף בנוכחות שוטרים.

נוכח כל האמור, סבורה המדינה כי נכון היה ל האריך את המעצר עד הגשת כתב האישום, ולאחר הגשת כתב האישום תיבחן שאלת החלופה באופן מושכל יותר.

לאחר שקראתי שוב את התיק, אני סבור שיש לדחות את הערר מבלי לבקש תגובה.

אני מסכים עם בית משפט השלום כי בעת הערכת המסוכנות בהקשר לעבירת אלימות, אחת השאלות החשובות היא המניע הישיר לביצוע המעשה. אם מדובר באירוע חריג ונסיבות חריגות, אשר סיכויי התרחשותם אינם גבוהים ואין המדובר במי שחוזר ומבצע עבירות אלימות פעמים רבות, הרי שיש יותר מקום לאפשר חלופה וכך להכיל את המסוכנות.

בוודאי שיש משקל לעובדה שהמשיב היה בפני בית המשפט לאחרונה וגם לעברו האחר אף כי אינו קרוב. אולם, כאשר התמונה כבר בהירה למדי לפני בית המשפט, ניתן להורות על חלופה אף בשלב של הצהרת תובע. כמובן שכאשר מדובר בעובדות מורכבות יותר, המצריכות הערכה דקה יותר של טיב המסוכנות, יש מקום לעשות זאת רק לאחר הגשת כתב האישום. לא זה המקרה שלנו.

אבקש להעיר כי היחידה החוקרת מסתמכת על ההליך שהתקיים בבית המשפט המחוזי אתמול ושלשום בעניין מעצרו של המשיב. המדינה מצביעה על כך שבית המשפט המחוזי דחה את הערר וסבורה שהחלטת בית משפט השלום, סותרת למעשה את החלטת בית המשפט המחוזי.

המדינה שוגה. ההחלטה הראשונית שניתנה בעניינו של המשיב התייחסה לשני עניינים: היסוד הסביר לחשד והצורך במעצר לשם ביצוע פעולות חקירה מסוימות אשר להן נדרש מעצר או עלולות להשתבש.

אין התייחסות בהחלטות לשאלת המסוכנות ולפיכך צדק טוען המעצרים בבית משפט השלום שלא העלה עניין זה.

עלי להביע תמיהה על כך שהתבקשה הארכת מעצר לצרכי חקירה במוצ"ש תוך פירוט רשימה ארוכה של פעולות שמתוכנן בוצעה רק פעולה אחת, אשר נכשלה. פעולה, אשר לא ניתן היה לשבשה, חיפוש מצלמות.

יתר הפעולות שתוכננו או לפחות נטען שתוכננו, כלל לא בוצעו. על היחידה החוקרת להיזהר שלא לכרסם באמינותה בעת בקשות להארכת מעצר לצרכי חקירה, כאשר לאחר מכן התברר שהפעולות לא נעשו.

סיכומי של דבר, הערר נדחה.

ניתנה והודעה היום כ"ו תשרי תשע"ח,
16/10/2017 במעמד הנוכחים.
אלון אינפלד, שופט